

Vietnam). De dunnere fractie wordt ontdaan van zoveel mogelijk nitraten (omzetting tot stikstofgas in de lucht) en fosfaten om dan geloosd te worden of op het land gespreid (effluent). Heel wat van de processen (drogen, scheiden,...) verbruiken heel wat energie. En ook de kost valt niet te onderschatten (ondanks de subsidies): voor de verwerking van varkens- of runderdrijfmest betaalt de veehouder gemiddeld 17-18 euro/ton ruwe mest (aan de poort geleverd). Deze prijzen zijn echter regio-afhankelijk. Bij terugname van effluent wordt gemiddeld een korting van 4 euro/ton gegeven. Deze prijzen zijn excl. BTW (21%). (www.vcm-mestverwerking.be/nl/faq#).

De landbouw spreekt hier van een circulaire economie, maar de definities hierover durven wel eens uiteen te lopen. Voor de West-Vlaamse Milieufederatie produceert kringlooplandbouw evenveel mest, als de eigen akkers nodig hebben om vruchtbaar te blijven. En dat is hier niet het geval.

Wat gaat er in een mestverwerker?

Alle mest die omwille van te weinig akkerland/te veel dieren en het streven naar een goede waterkwaliteit niet kan uitgereden worden. In 2017 werd zo 3,5 miljoen ton mest vanuit de eigen veeteelt, afgevoerd naar een verwerker. Vooral varkensmest. Procentueel wordt kippenmest het meest verwerkt. Daarnaast werd 960.000 ton vanuit het buitenland voor verwerking ingevoerd. 30% van de Vlaamse mest wordt verwerkt (export of verwerkingsinstallatie), de rest gaat het land op. (VMM, 2018)

West-Vlaanderen: het wèrldploegsje

Een 50% van de Vlaamse mestverwerking gebeurt in West-Vlaanderen (VCM, 2018), bijna 2 miljoen ton. Om ruimte te laten voor groei, heeft West-Vlaanderen nog een vrije capaciteit van 728.044 ton, of 14% binnen de bestaande installaties. Leeg dus. Dit net iets meer dan de helft van de totale vrije capaciteit in Vlaanderen. Die kan worden ingevuld, moest er terug een

“Een absoluut totaal maximum tonnage van 60.000 ton inputmateriaal per jaar is vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening aanvaardbaar, waarbij de capaciteit boven dit absoluut maximum in agrarisch gebied niet mogelijk is.” (RO/2006/01).

uitbreidingsgolf zijn, de regels verstrengen, of de buurlanden onze mest niet meer zouden willen. In het licht van deze informatie, willen we je meenemen naar de nieuwe aanvragen.

Wat kan je daar nu op tegen hebben? 90.000 ton in landelijk gebied?

Aanvragen voor mestverwerking, komen regelmatig voor in onze provincie. Aanvragen van mestverwerking boven de 60.000 ton, zelfs tot 90.000 ton - gezien de omzendbrief Crevits - veel minder. D'Hoore, Bioverti en Compovit in respectievelijk Wingene, Tielt en Veurne, waagden de sprong.

Zowel D'Hoore (2002) als Bioverti (2012) starten bescheiden. D'Hoore surft mee op de uitbreiding mits mestverwerking en breidt gestaag uit tot 60.000ton. Met een verwerking van 30% mest en 70% digestaat (of 42 kton) uit de biogasinstallatie van Shanks (nu Renewi). 70% afvalverwerking dus. Bioverti begint pas in 2012 en breidt in drie jaar al uit tot 60.000 ton. 'Rendabiliteit' en het 'nog maar eens verstrengen van de bemestingsnormen', 'verplichten' beide bedrijven om uit te breiden tot de grens van 60.000 ton per jaar. Het eigen aandeel blijft beperkt: 12.435 ton bij D'Hoore en 4.195 voor Bioverti. Compovit verwerkt in 2018 de mest van 4.219 varkens van voederfabrikant Pauwels, een 4.641 ton mest.